

UFE- kongress i Lissabon

Sid 11

TULL-KUST säger upp sjukförsäkring

Sid 10

En historisk tillbakablick *om kampen för gränskontrollen vid inre gräns*

Sid 12

” Jag tycker att de som är ansvariga för dagens narkotikapolitik borde medaljera TULL-KUST för deras insatser inför EU-inträdet. Narkotikainflödet hade som alkoholen nästintill fritt flödat in i Sverige. ”

Karl Gunnheden, f.d. förbundsordförande

Nedsättning av medlemsavgiften

Enligt TULL-KUSTs stadgar kan medlem under vissa förutsättningar få nedsatt medlemsavgift.

Nedsättning av medlemsavgift ges endast enligt punkt a, b, c, d, och e. **Alla övriga betalar full avgift.** Nedsättning av avgift sker tidigast från månadsskiftet efter det att skriftlig underskriven begäran inkommit. När villkor enligt a – e inte längre är uppfyllda är medlem skyldig att anmäla detta.

- a) Vid deltidstjänstgöring som omfattar minst 180 dagar och då lönen (inkl ev pensionsersättning) understiger 23.000:- betalas avgift enligt AK 1 *
- b) Vid sjukfrånvaro om minst 50 % och om sjukfrånvaron varat mer än 90 dagar betalas avgift enligt AK 1
- c) Medlem som är tjänstledig under en period omfattande minst 90 dagar och under denna tid inte haft annan inkomst betalar avgift som anges i AK 0
- d) Medlem som fullgör värnpliktig grundutbildning betalar avgift som anges i AK 0
- e) Studielediga som går in och arbetar max 14 dagar klassas i AK 0

Medlem ska under grundutbildning betala enligt AK 0. Beträffande återinträde ska den som uteslutits ur förbundet på grund av bristande betalning betala resterande avgifter om inte Förbundsstyrelsen annat beslutar.

* Exempel: Nedsättning enligt a) omfattar endast de som arbetar deltid, exempelvis lägre anställningsgrad än 100%, delpension enligt delpensionsavtalet där den sammanlagda bruttoinkomsten understiger 23.000:-, samt deltid enligt avtal om partiell ledighet för vissa arbetstagare på tullverket.

Insändare

Skickas helst via E-post till
tidningen@tullkust.se
eller på diskett/brev till adressen.
PÅ GRÄNSEN/TULL-KUST
BOX 1220
111 82 STOCKHOLM
Om Du skriver kort ökar chansen att snabbare få in din insändare.
Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i texten. Du får skriva under signatur men redaktionen måste ha ditt namn. Redaktionen ansvarar inte för insänt material.

Information om medlemsavgifter och medlemsförsäkringar

Det kommer frågor till kansliet om hur betalningen sker av medlemsavgiften till TULL-KUST och medlemsförsäkringarna i Folksam i händelse av pension eller arbetslöshet?

För Dig som går i pension:

Du blir sk passiv medlem och betalar endast en prenumerationsavgift för tidningen PÅ GRÄNSEN på 60 kr/år. Glöm inte att meddela din avdelning eller förbundskansliet om från vilket datum du går i pension. Du får behålla dina försäkringar i Folksam men då det inte finns någon lön att dra avgiften från aviseras Du direkt av Folksam.

För Dig som blir arbetslös:

Du aviseras från kansliet och betalar en medlemsavgift på 55 kr/mån. För medlemsförsäkringarna gäller samma som ovan.

Stängt på kansliet

Förbundskansliet är stängt mellan den 23 december och den 7 januari.

Kontaktinformation i brådskande ärenden återfinns på hemsidan.

Kanslipersonalen önskar alla medlemmar

God Jul och Gott Nytt År.

innehåll

4 - 10

En Historisk tillbakablick

I denna artikel speglas förbundets aktiviteter inför folkomröstningen om det svenska EU-medlemskapet.

12

EU, tullen och gränskontrollen

Jag tycker att de som är ansvariga för dagens narkotikapolitik borde medaljera TULL-KUST för deras insatser inför EU-inträdet. Narkotikainflödet hade som alkoholen nästintill fritt flödat in i Sverige, säger Karl Gunnheden, f d ordförande för TULL-KUST.

13

TULL-KUST säger upp sjukförsäkring

Framgångarna i den centrala avtalsrörelsen med en förlängd sjuklön innebär att förbundet kan säga upp den sjukförsäkring som tecknades 1997 med Folksam.

11

Som jag upplever det så ingår inte empati och förståelse för hur en människa känner och tänker i dagens utbildning skriver Björn Hartvigsson i sin ledare.

4

PÅ GRÄNSEN Nr 4 2010

Medlemsblad för anställda i tullverket och kustbevakningen.

ISSN
0349-9626

UPPLAGA
3 300 ex.

TRYCKNING M.M
Edita Västra Aros

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och bearbeta insänt material.

Skicka gärna era bidrag på diskett. All redaktionell text- och bildmaterial lagras elektroniskt och görs tillgängligt via World Wide Web på TULL-KUSTs hemsida. Externa skribenter

måste meddela förbehåll mot att få sitt text- och bildmaterial lagrat elektroniskt och mot publicering på www.tullkust.se I princip publiceras ej artiklar med sådant förbehåll.

ANSVARIG UTGIVARE/REDAKTÖR

Johan Lindgren
Tel 08-405 03 37
E-POST

johan.lindgren@tullkust.se

WEBBREDAKTÖR TULL-KUSTs hemsida

Björn Roos
E-POST

bjorn.roos@tullkust.se

REDAKTIONSKOMMITTÉN

ORDFÖRANDE

Lena Larsson
LEDAMÖTER

Bertil Höjer
Tel 08-405 03 56
E-POST

bertil.hojer@tullverket.se

Solveig Larsson
solveig.larsson@tullverket.se

Manusstopp
Nr 1 2011
14 mars 2011

Omslagsbild:
Jan Martinsson och Mats Hansson i samtal med delegaterna från Norsk Tollerförbund.
Foto: Björn Hartvigsson

Empati

Det känns lite tjötigt att än en gång skriva att det snart är dags att summera det gångna året. Hur som helst så slås man av att tiden bara rusar iväg. Det är med andra ord ånyo dags att plocka fram ljusstakar och annat som hör julen till. Inte minst detta med julklappar som enligt traditionen skall anskaffas och slås in (om man inte får det redan gjort i affären förstås). Det är för min del en historia i sig eftersom min koordination inte riktigt fungerar som den skall när det gäller att få till både papper och snöre på ett snyggt sätt. Redan för många år sedan genomskådade mina söner i tidig ålder vilka paket som kunde härledas till pappa. De konstaterade snabbt detta på tejpåtgången samt att vissa paket inte var riktigt så prydliga och släta som andra paket. Det var då de började ifrågasätta om tomten verkligen fanns eller om det egentligen var andra och mera bekanta figurer som fixade och trixade ihop alla julklappar.

Vi har för någon månad sedan, inom ramen för samarbetet inom OFR, sagt ja till ett nytt centralt RALS-avtal. Detta kommer nu att gälla de närmaste två åren. Myndighetsvisa förhandlingar med stöd av det centrala avtalet har inte ännu påbörjats. Detta har sin förklaring i att kustsidan inte för så särskilt länge sedan blev klara med det tidigare avtalet och inom tullen pågår förhandlingarna om samma avtal för fullt in i sista. Ambitionen är att bli klara i början av december så att lönerna kan utbetalas i och med decemberlönen.

Valet till en ny riksdagsförsamling är klart och posterna till de olika utskotten är nu klara. TULL-KUST har börjat söka kontakt med dem som ingår i de utskott

som berör tullen och kustbevakningen. Detta som ett led i förbundets både kort- och långsiktiga påverkansarbete.

Nästa höst håller förbundet kongress och arbetet med förberedelser inför denna är i full gång. De olika arbetsgrupper som brukligt tillsätts av förbundsstyrelsen som ett led i förberedelserna inför kongressen skall inom kort också påbörja sitt arbete.

Under hösten har det inträffat saker som berört olika personer som jobbar i våra myndigheter. Saker som jag trodde att personalavdelningarna skulle ta tag i. Men återigen har det visat sig att det jag tog som en självklarhet var helt fel.

På Kustbevakningen finns idag en personalavdelning med mycket duktigt folk. Jag har börjat fundera om dessa verkligen används på bästa sätt. Om det uppstår bekymmer någonstans i myndigheten så kontaktas Personal och utbildningsenheten (PU) för att orienteras om ärendet. Om någon vill att PU skall ta tag i ärendet ifråga så visar det sig att det kan de inte. Den nya delegeringsordningen som införts inom Kustbevakningen sätter pinnar i hjulet och innebär att det är närmaste chef som har ansvaret eller i slutändan regionchefen.

Vill dessa inte ta hjälp av t ex PU så kan inte PU, som uteslutande och i alla fall mer än andra enheter innehåller personal som är utbildade för att ta i personalfrågor, ta över det aktuella ärendet. PU är att betrakta som endast rådgivande om någon frågar om hjälp. Den enda som kan ta beslut om att hjälp behövs på något specifikt ställe är GD. Finns t ex missbruksproblem någonstans är det närmaste chefen som skall ta ansvar för att detta hanteras. Det jag ifrågasätter är om våra chefer på olika nivåer, som oftast är operativt inriktade, har tillräckligt med tid och resurser

samt erforderlig utbildning för att klara sådana situationer som kan uppstå när man har med människor att göra.

När frågan ställs om tillräcklig utbildning får man till svar att samtliga chefer gått en utbildning i det svåra samtalet. Den uppgår till några dagar.

Jag tycker faktiskt att många chefer ställs inför en allt för svår arbetsuppgift vilken de inte alla gånger har en ordentlig utbildning för att kunna hantera. I det sammanhanget borde PU ha tydligare roll och inte enbart rådgivande sådan.

Framför allt gör arbetsgivaren många chefer en otjänst genom att lägga allt ansvar på dessa. Det gäller för de som bestämmer att kunna förstå hur en chef skall kunna hantera en viss situation för sin egen del så att han kan fortsätta att verka som en bra chef. Det finns många situationer som behöver mer kunskaper för att klara. Många gånger när det gäller vissa personalfrågor ska PU kunna gå in med en gång och ta över ärendet direkt utan att någon måste be om hjälp. Eller är det tillräckligt med att PU utfärdar en policy så är allt klart?

Tyvärr upplever jag att i vissa fall byggs det upp en mentalitet liknande strutsens som stoppar huvudet i sanden. Det är den närmaste chefen som har ansvaret och får stå för vad som händer.

Inom tullen har några exempel på hur man hanterar personal kommit till min kännedom. Vissa ageranden gör mig frågande om är hur de ansvariga som bär sig åt på ett sådant för mig bedrövligt sätt egentligen är funtade. Det anställs numera i stort sett bara s k HR-utbildad personal med hög och gedigen utbildning till personalavdelningarna. HR står för Human resources (förkortas HR) och benämner hanteringen av ett företags mänskliga resurser, det vill säga personaladministrationen, och hur företag och organisationer arbetar operativt och strategiskt med sin personal och organisation.

Vad dagens HR-folk förfaller vara duktiga på är att dra upp organisationsskisser och staplar samt genomföra utredningar och projekt med namn som nästan ingen annan förstår och innehållande många ord och lite verkstad. När det kommer till att omsätta ord till handling så verkar många vara handfallna. Behövs något mera handfast göras faller tanken snabbt på att köpa in någon tjänst från konsultmarkanden i stället för att göra det själv. I detta läge frågar jag mig vad utbildning egentligen är till för. En sak som tydligt har slagit mig är begreppet empati till stor del tycks ha försvunnit inom personaladministrationen när man ser hur illa och småsnålt personalen allt större utsträckning behandlas. När det gäller utbildningar på högskolan för de som skall syssla med människor så synes idag en viktig bit i utbildningen saknas.

Som jag upplever det så ingår inte empati och förståelse för hur en människa känner och tänker i dagens utbildning.

Empati betecknar förmågan att ha medvetande om andra personers känslor och att handla i enlighet med detta. Begreppet är nära besläktat med medkänsla och inlevelse, men sträcker sig utöver ett rent känslomässigt

inkännande och förutsätter även ett rationellt värderande. Ett sådant förhållningssätt utifrån detta har tyvärr allt mer kommit att försvinna på våra myndigheter.

Nu närmar sig i varje fall en högtid som många förknippar med ordet empati i dess rätta bemärkelse och med detta konstaterande vill jag passa på att önska alla medlemmar och övriga samarbetspartners en riktig

GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR.

Ännu ett år!

Ännu ett år har gått. Då jag funderar över vad som hänt ser jag ett år som i mycket handlat om rals-09.

Men även frågor som rekryteringar till kärnverksamheten, organisationsförändringen på EH, förändringar i Tullverkets utbildningsverksamhet, MBL-ordningen i Tullverket, lokala arbetsmiljökommittéer har stått på dagordningen samt att vision 2012 har blivit till "Målbild 2015".

Det mest glädjande, jag tycker mig se, är den attitydförändring som skett hos Tullverkets ledning och som också avspeglar sig i "Målbild 2015" och dess inriktning på Tullverkets uppdrag och på kärnverksamheten.

Allt är dock inte "guld och gröna skogar".

Rals-09 som nu, nästan ett år försenat går in på finalen och i skrivande stund ser ut att kunna färdigställas för utbetalning i december är inte något som vi som parter kan vara stolta över.

Här bör vi verkligen tänka till om det är rimligt att ett revisionstillfälle där förutsättningarna, där den normalt stora stötestenen revisionsvärdet, 3,4%, är känt, där i princip ett avtal finns och där mycket små kompletteringar behövde göras skall behöva ta ett helt år.

Behöver arbetsgivaren verkligen ajournera förhandlingen och göra en provlönesättning, som tog ca två månader, för att veta vilken lön som ska sättas på arbetstagare som i de flesta fall varit anställda i årtal.

När väl avtalet blev klart i april visade det sig att många lönesamtal/utvecklingssamtal inte var klara, vilket var en förutsättning för att komma

igång med lönesättningen. Efter detta kom semestertider varför de kollektiva förhandlingarna inte kunde påbörjas förrän på höstkanten.

Min erfarenhet från många revisionstillfällen är att när vi väl som parter i slutändan sitter vid förhandlingsbordet för att sätta de individuella lönerna är vi ganska överens om det stora flertalet. Ett litet antal brukar kvarstå. En del av dessa är ständigt återkommande, där i många fall inga åtgärder har gjorts, eller handlingsplaner upprättats, varför problemen kvarstår. I en del andra fall är det sådana där lönesättning inte skett på en relevant nivå vid byte av arbetsuppgifter eller tillsättning på en ny befattning vilket ofta ställer till problem i en lönerevision.

Vilken är den relevanta nivån kan man ju då fråga sig?

Då inträffar det märkliga att båda parter i normalfallet är ganska överens om vilken nivå som befattningen bör hamna på men inte hur mycket som skall belasta den pågående lönerevisionen. Som jag ser det är vi i dessa fall överens om hur befattningen skall värderas men arbetsgivaren lönesätter på en för låg nivå vid tillsättningen med avsikt att rätta till detta med ralsmedel. Ett sådan hantering är som gjord för att skapa onödiga konflikter/oenigheter och kan sägas vara en snålhet som är på gränsen till dumhet eller i varje fall inte en klok hantering i en ambition att uppnå samsyn.

Vägen till det lönesättande förhandlingsbordet är det svåra inte själva förhandlingen, givetvis under förutsättning att rätt lön sätts vid tillsättningar på befattningar och vid byte till mer kvalificerade arbetsuppgifter.

Johnny Johansson

För att detta skall bli möjligt måste vi som parter föra en mycket mer intensiv öppen dialog om VAD-frågan och värderingen av arbetsuppgifterna inte minst de som innefattar Tullkunskap.

De stora skillnaderna som finns mellan oss som parter är i VAD-frågan. Vilket innebär att en bedömning görs av Ansvar, Arbetsuppgifternas svårighetsgrad samt övriga krav som är förenade med arbetsuppgifterna och hur detta skall värderas

I HUR-frågan (hur vi utför våra arbetsuppgifter m.m.) är det i de flesta fall, i varje fall i de kollektiva förhandlingarna, inga stora avvikelser.

Min uppfattning är fortfarande att för att få en lönesättning som upplevs som rättvis måste vi som parter ha en gemensam uppfattning/göra någon form en arbetsvärdering av de olika arbetsuppgifternas. Först då blir en individuell lönesättning med hjälp av lönekriterieverktyget begriplig. Då vi betraktas som likvärdiga parter i en ralsrevision ser jag det som viktigt att vi, båda parter, gemensamt utformar hur vi på bästa sätt fördelar dessa lönedel.

Vi borde kanske också införa ett synsätt som omfattar även en "intern marknadskraft" på de arbetsuppgifter som inte har en direkt jämförelse på den övriga/externa arbetsmarknaden. Arbetsgivaren/arbetstagare hänvisar ofta till marknadskrafter vid externa jämförelser, självklart bör vi också sträva efter en rättvis lönesättning på de som inte direkt kan jämföras med externa motsvarigheter. Detta kan kanske också leda till ett ökat antal sökande på befattningar som har visat sig vara svåra att besätta just på grund av ett lågt löneläge.

Frågorna är ännu viktigare de närmaste åren då lönerevisionerna av allt att döma kommer att vara på betydligt lägre nivåer än den revisionsperiod, Rals 2007-2010, som vi just genomfört.

För ett år sedan skrev jag att kontinuerlig nyrekrytering och Tullkunskap är ett måste för att behålla en relevant kvalité på våra tulltjänstemän/kvinnor. Vi fick under 2010 efter mycket om och men gehör för TULL-KUSTs krav på extern nyrekrytering på brottsbekämpningen och även

en utökning av rekryteringen till effektiv handel med 10 st till klareringsverksamheten. I samtal som förs om rekryteringen för 2011 kan jag också se att insikten och förståelsen ökat för nödvändigheten av stor kontinuerlig nyrekrytering till kärnverksamheten de närmaste åren, vilket är glädjande. Förhoppningsvis är det inte bara "läpparnas bekännelse" utan något som kommer att omsättas i konkret verklighet.

Det nya året kommer bl.a. att innebära en ny GD och en ny personalchef, två viktiga personer i Tullverkets ledning. Förhoppningsvis kommer inte detta att innebära att de positiva ljusglimtar jag ändå tycker mig kunna se skall förmörkas.

Med detta önskar jag alla medlemmar och läsare

En
God Jul
och
Ett Gott Nytt år

Johnny

Läs om Tull- och
Kustrådens
möten på

www.tullkust.se

Vid årets slut

Vi närmar oss med raska steg de sista dagarna av år 2010. Därmed ligger också det första decenniet av 2000-talet

bakom oss. 2010 har varit ett brokigt år på många sätt inte minst fackligt. En lång och utdragen lönerrevision fick sin upplösning i början av sommaren. Retroaktiva löner betalades ut med juni-lönen. Det blev för många en ganska hyfsad lön men det är naturligtvis aldrig bra att en lönerrevision drar ut alltför långt i tiden.

Nu är det en ny revisionsperiod så nu är det dags att börja slipa på argumenten igen. De stora, i form av Arbetsgivarverket och OFR, kom överens i början av oktober. Uppgåelsen blev tvåårig, 20101001-20120930, och ligger i nivå med övriga grupper på arbetsmarknaden.

Sedan ett antal år tillbaka finns ett samverkansavtal i Kustbevakningen. Kustbevakningen var en av de sista myndigheterna på den statliga sidan att införa detta. Ett samverkansavtal rätt hanterat kan fungera riktigt bra. Samverkansavtalet innebär att alla på något sätt har ett ansvar och skall bidra till lösningar. Tanken är ju att engagera alla, få alla att känna delaktighet samt få alla att dra åt samma håll.

Samverkansavtalet har dock på inget sätt tagit bort eller tagit över vare sig MBL, LAS eller andra lagar som reglerar förhållandena mellan parterna på arbetsmarknaden. De finns alla kvar och kan tillämpas precis som vanligt om samverkan inte fungerar.

Det är och har varit svårt att få arbetsgivaren att inse detta till fullo. Man har i mångt och mycket än mera ångat på och sedan har man hävdats samråd. En oroande tanke som dyker upp är att man verka tar samverkansavtalet till intäkt för att göra som man vill och sedan enbart informera.

Man är för det mesta inte beredd att

avsätta den tid som åtgår för att uppnå ett effektivt samverkansarbete. Man har inte riktigt förstått eller vill acceptera att samverkan tar tid, det måste få ta tid det är liksom grunden i systemet med samverkan.

Det är ett nytt sätt att jobba på och förhålla sig till och därför svårt för många chefer att acceptera. Det faktum att det kan finnas andra än chefen själv som kan presentera smarta och genomtänkta lösningar kan vara svårt eller omöjligt att hantera för en del chefer. Samverkan innebär för chefen att våga släppa taget och utnyttja all den kompetens som finns bland alla medarbetarna. Är man inte beredd att avsätta tillräckligt med tid, göra avkall på prestige så är det bättre att återgå till det gamla. En smart och duktig chef gör sig själv mer eller mindre sysslös, han eller hon utnyttjar sin personal på rätt sätt. Chefen skall få medarbetaren att känna sig behövd. Det är vad samverkan handlar om.

Har svårt att förstå var all brådska i Kustbevakningen kommer eller uppstår ifrån. Vad är det som vi har så förtvivlat bråttom till att vi numera inte ens hinner stanna upp och tänka eller ens känna efter? Kustbevakningen har några få snabbgående enheter som används sommardag annars ligger färterna runt 10-15 knop. Knappast någon ligger och drar på i full fart bara för att resurser finns utan man hittar en lagom "patrullspeed".

Så varför denna rush och stress på våra staber, vad är det man tror inte hinns med? Vad är det man vill uppnå när man hela tiden hävdar tidsbrist. Tid finns och framför allt så kommer det ny tid hela tiden helt kostnadsfritt. Vad det egentligen handlar om är planering, att planera klokt, tänka efter före och framför allt prioritera rätt saker på rätt sätt.

Det händer titt som tätt att arbetsgivaren presenterar något ärende eller uppdrag

Klas Johansson

Jan-Olof Jönsson

där man vill ha fackets synpunkter omgående. Detta är respektlöst och vare sig seriöst eller ens möjligt eftersom facket är en demokratisk organisation och har att förhålla sig till de demokratiska spelreglerna. Facket måste alltid ges skälig tid att kunna ta ställning, facket måste också få möjlighet att träffas och diskutera.

På arbetsgivarsidan har man det betydligt bättre förspänt när det gäller denna del. De finns som regel samlade på en stab och har därför långt bättre förutsättningar än facket att träffas och diskutera. TULL-KUST med sina förtroendevalda är utspridda över hela landet. Dess medlemmar förväntas dessutom jobba emellanåt och är därför inte alltid är nåbara. Även om tekniken möjliggör bra kontakter så finns det en verksamhet till sjöss och till lands som förväntas genomföras. Den skall dessutom utgöra grunden i den ständigt återkommande årsredovisningen.

Vid sidan av allt så pågår just nu en översyn av den regionindelningen och antalet ledningscentraler. Uppdraget från GD är att se över detta inte i besparingssyfte utan i ett effektivitetssyfte. Eventuella spareffekter skall ses som rena bonuseffekter. Nåja det återstår att se hur det blir med den saken. Det vi vet idag är att det skall bli färre regioner och ledningscentraler. Nu kämpar varje region för sin existens och vill därför visa sin egen oumbärlighet. Ett uttryck för detta kan ses i att man förändrar strukturer och arbetssätt för att på så sätt försöka övertyga utredaren ledningscentralens eller regionens förträfflighet.

Jag vet inte men på något sätt så faller tanken spontant iväg på Don Quijotes kamp mot väderkvarnar.

Hur allting blir? Ja det återstår att se och framför allt återkomma till i nästa ledare kanske.

God Jul o Gott Nytt År

Jösse&Klas

Förbundsrad i Södertälje

Den 7 - 9 december samlades tull- respektive Kustrådet till möte på Hotell Skogshöjd i Södertälje.

Vid denna tidnings pressläggning hade dessa möten ännu inte ägt rum varför information därifrån endast återfinns på hemsidan.

I anslutning till tull- och kustråden hölls även det årliga förbundsradet som bl a fattade beslut om budgeten för 2011. I och med att förbundet efter många år nu kan säga upp TULL-KUSTs sjukförsäkring från årsskiftet efter förhandlingsframgången i den centrala avtalsrörelsen som resulterade i en förlängd sjuklön innehåller budgeten för 2011 en förstärkning om 700 000 kr, vilket är gynnsamt då förbundet nästa år håller kongress.

På dagordningen fanns även kompletteringsval till förbundsstyrelsen där förbundsradet hade att utse en 1:e vice ordförande, då Johnny Johansson går i pension under 2011.

Mer information om detta återfinns på hemsidan.

Läs om Tull- och
Kustrådens
möten på

www.tullkust.se

TULL-KUST säger upp sjukförsäkring

Framgång i det centrala avtalet ger förlängd sjuklön från arbetsgivaren

I mitten på 90-talet skedde en hel del försämringar i den allmänna sjukförsäkringen. Från den 1 januari 1996 fick man ersättning med 75% av den sjukpenninggrundande inkomsten (SIG). Detta innebar att det inom TULL-KUST fördes en diskussion om hur förbundet på något sätt skulle kunna stötta de medlemmar som råkade ut för en långtidssjukskrivning. Då liksom nu har den anställde i staten en kollektivavtalad försäkring som ger ytterligare ersättning i form av sjuklön om 10% från arbetsgivaren fram till den 90:e sjukdagen. TULL-KUST beredde frågan i sin försäkringskommitté som diskuterade olika lösningar med Folksam. I december 1996 fattade förbundsrådet beslut om att teckna en särskild försäkring för medlemmarna i Folksam som skulle falla ut efter den 90:e sjukdagen då ersättningen sjönk. Försäkringen tecknades och blev en s k obligatorisk gruppsjukförsäkring innebärande att alla medlemmar anslöts till försäkringen. ”Detta konkretiserar medlemskapets värde och tydliggör behovet av fackligt engagemang när samhällets välfärdssystem brister” skrev förbundet i

anledning av beslutet att teckna försäkringen.

Framgång i avtalsförhandlingarna

Den 14 oktober i år avslutades förhandlingarna mellan Arbetsgivarverket och OFR/S,P,O där TULL-KUST ingår.

Ofr har i flera avtalsförhandlingar drivit frågan om förlängd sjuklön från arbetsgivaren men det var först i denna avtalsrörelse som framgång nåddes och avtals kunde slutas innebärande att sjuklönen utökas till att omfatta även dag 91 till dag 364. Tills nu har sjuklönen alltså endast omfattat dag 15 till dag 90. Förändringen träder i kraft från den 1 januari 2011. Mot den bakgrunden kan man alltså dra slutsatsen att TULL-KUSTs sjukförsäkring har spelat ut sin roll. Försäkringen var ett instrument som användes för att komplettera dels den allmänna sjukförsäkringen som försämrades dels i avsaknad av kompletterande sjuklön från arbetsgivaren. I och med att den senare nu förlängs via kollektivavtalet som tecknats på statens område har TULL-KUSTs förbundsstyrelse beslutat att säga upp försäkringen hos Folksam från den 1 januari.

- När förbundet på 90-talet

såg utvecklingen med allt fler långtidssjukskrivna gjordes stora ansträngningar i förbundet för att hitta en bra lösning för medlemmarna vilket ledde till att TULL-KUSTs sjukförsäkring tecknades med Folksam. Det är glädjande att vi nu förhandlingsvägen inom

OFr nått framgång med en förlängd sjuklön som därmed ersätter det vår sjukförsäkring tidigare bidragit med till de som är långtidssjuka kommenterar Björn Hartvigsson beslutet.

Oförändrade premier för medlemsförsäkringarna 2011

Sjuk- och efterlevandeförsäkring	Ålder	Premie
GF 11900	-26	90 kr
	27-35	102 kr
	36-45	115 kr
	46-55	129 kr
Medlems- olycksfall-Fritid för medlem och medförsäkrad		39,50 kr
Medlemsbarn		84 kr
pensionärsförsäkring för medlem och medförsäkrad		
olycksfall 60+		27 kr
Sjukdom 60+ Slutålder 85 år	Beroende på ålder	70-90 kr
tillägg dödsfallsbelopp	Beroende på ålder	55-120 kr

UFE-kongress i Lissabon

I förgrunden: Den danska delegationen med förbundsordförande Jörn Riise t. v. På raden bakom ses fr. v. Mats Hansson, Björn Hartvigsson och Jan Martinsson.

UFE:s 45:e kongress hölls i Lissabon den 20-24 september.

Deltagare från Tull-Kust var Björn Hartvigsson, Jan Martinsson och Mats Hansson.

UFE är en förkortning för "Union of finance personell in Europe". Dvs. det gemensamma facket för skatt och tulltjänstemän i Europa. UFE är i sin tur uppdelat i två grenar, en "tax commission" och en "customs commission".

Dagen innan mötet anlände vi till ett fortvarande mycket varmt Lissabon. Vi träffade våra nordiska kollegor och diskuterade igenom de kommande dagarnas program, och fick dessutom lite praktiska tips. Det var för både Janne och mig vårt första möte i UFE.

På tisdagen var det dags för "customs commission". Mötet inleddes med en presentation av en representant från den portugisiska tullledningen, som också hade ett intressant anförande om tullens roll i ett framtida Europa. Därefter var det dags att anta ett

gemensamt pressutlåtande. Utlåtandet var redan förberett av kongressens presidium, så det skulle väl vara enkelt att anta detta. Men istället så uppstod en i mina öron lite märklig debatt om att det fanns små differenser i de tre olika språk utlåtandet var skrivit på, tyska, franska och engelska. När mötet avslutades var utlåtandet inte helt klart utan skulle därefter färdigställas av det presidium som vi var där för att välja.

Onsdagen var det dags för "tax commission", så då passade vi tre på att utforska Lissabon på egen hand.

På torsdagen hölls själva kongressen för UFE, dvs. vi skulle välja ett nytt presidium för UFE. En ny ordförande skulle väljas. Det fanns två kandidater en från Luxemburg och en fransman. Omröstningen utföll så att

fransmannen fick en mycket stor majoritet av rösterna. Han var också vår kandidat. Till övriga poster i presidiet utföll även här omröstningen på ett för oss önskvärt sätt. Vi fem nordiska länder hade enats om att rösta för vår danska kollega Jörn Riise som "vår" kandidat och han blev också invald. Samtliga val var därmed g-kmförättade och kongressen skulle till att avslutas. Men nej då, en mycket förvillad debatt uppstod om att det inte fanns någon representant från de östra delarna av Europa i presidiet. Hux flux var den ungerska kandidaten invald. Hur det gick till förstod inte vi som är vana att hålla oss till de stadgar och den dagordning som gäller.

På fredagen bjöds vi på en rundtur på landsbygden utanför Lissabon. Ett antal kyrkor och kloster besöktes,

den ena äldre än den andra. Dagen avslutades i en liten bergsby vid namn Obidos. Där bjöds också på avslutningsmiddag.

När man så här försöker sammanfatta vad man upplevt så är några bestående intryck att alla beslut och val inte alltid går till på det sätt vi är vana vid, utan informella kontakter och "korridorssnack" spelar här en större roll. Hade våran kongress gått till på det sätt som jag försökt beskriva hade nog ni undrat vad vi håller på med. En annan skillnad på oss nordbor och hur det är nere i södra Europa är hur man läser klockan. Börjar mötet klockan nio så sitter vi förberedda och klara klockan nio. Men länderna nere i de södra delarna anser att det innebär att mötet börjar någon gång efter klockan nio.

Mats Hansson

En historisk tillbakablick om kampen för gränskontrollen inför EU-inträdet

Frågeställningarna om tullverkets roll och möjligheter till kontroll började diskuteras så snart det blev klart att Sverige övervägde medlemskap i EU. Men för att ta det från början meddelade i oktober 1990 det socialdemokratiska partiet, som då var i regeringsställning, att man kunde tänka sig att Sverige anslöt sig till EG.

Sveriges riksdag beslutade därefter att låta regeringen vid lämplig tidpunkt inleda förhandlingar med EG om ett svenskt medlemskap. Detta skulle dock ske under förutsättningen att neutraliteten kunde bibehållas. Ett drygt halvår senare, i juli 1991, överlämnade dåvarande statsminister Ingvar Carlsson Sveriges officiella medlemsansökan till EG. Efter valet hösten 1991 tillträdde en borgerlig regering med Carl Bildt som statsminister. I februari 1993 inledde Sverige medlemskapsförhandlingarna med EG. Förhandlingarna med EU blev klara den 2 mars 1994 och statsminister Carl Bildt undertecknade det svenska anslutningsfördraget. Två veckor tidigare hade riksdagen beslutat att anordna en folkomröstning om ett eventuellt svenskt medlemskap i EU. Det var då detta anslutningsfördrag, som var ett resultat av förhandlingarna, som svenskarna skulle få ta ställning till. För tullverkets del kom naturligtvis denna process att sätta den framtida verksamheten vad gäller kontrollerna vid det som vid ett EU-medlemskap skulle

betecknas som inre gräns kunde fortgå som tidigare.

Folkomröstningen

Under 1994, inför den svenska folkomröstningen om EU, kom frågan om Tullens framtida möjligheter att hamna ytterligare i fokus inte minst genom TULL-KUSTs agerande på bred front där förbundsledning, avdelningar och medlemmar runt om i landet som utifrån rollen som yrkesmän med lång och gedigen erfarenhet förde fram de praktiska konsekvenserna av försämrade möjligheter till gränskontroll. Förbundet tog ingen aktiv ställning för eller emot EU. Extra bränsle fick debatten av den utredning som regeringen redan i slutet av 1993 tillsattes med uppdraget att utreda nya former för narkotikabekämpning i ett EU-perspektiv. En lagman sattes om ordförande och i övrigt bestod gruppen av till stora delar riksdagsledamöter. Till utredningen knöts även som sig bör en rad experter. Att dåvarande Generaltulldirektören Ulf Larsson ingick i denna skara var kanske inte sett mot den bakgrunden märkligt även om det fanns andra att tillgå inom Tullverket som var mer insatta i kontrollproblematiken. Det

var däremot, vilket snabbt visade sig, hans agerande när det gällde väsentliga frågeställningar om just möjlighet och förutsättningar till kontroll vid inre gräns vid ett EU-medlemskap. Utredningen införde ett nytt begrepp "anledning anta" kontra det rådande icke misstankebaserade begreppet. Inom Tullverket pågick under hösten 1994 ett forcerat arbete med att anpassa riktlinjerna för kontrollverksamheten till det nya förväntade misstankebegreppet. Bl a kom under denna tid ett dokument framtaget på dåvarande kanslibyrån att cirkulera runt i Tullverket som angav att inte ens ett vapen liggande helt öppet i baksätet i en bil som var i färd med att passera inre gräns var grund för "att anledning anta" t ex vapensmuggling utan bilföraren i fråga kunde ju tänkas inneha licens för vapnet. Detta och mycket annat förorsakade en intensiv debatt vilket framgick med all tydlighet i denna tidning detta år. TULL-KUSTs arbete under 1994 för att lyfta frågan i den allmänna debatten underlättades inte direkt av att generaltulldirektören intog en diametralt motsatt hållning i denna fråga. Generaltulldirektör Ulf Larsson, med ett tidigare

förflutet djupt inne i det Socialdemokratiska partiet, tog tidigt ställning för ett EU-medlemskap. Hans ageranden under denna tid betraktades av många mer som en politikers än som den högste tjänstemannen inom det svenska Tullverket. Han föreföll ställa sitt uppdrag som högste chef för Tullverket i bakgrunden till förmån för sin egen ambition att Sverige skulle bli EU-medlem under alla förhållanden. Han verkade inte se några som helst risker eller särskilda kontrollproblem för tullverkets vidkommande. Han hävdade t ex att s k kompensatoriska åtgärder inom kort skulle komma som ersättning för att gränskontrollerna skulle upphöra. (Sådana åtgärder lyser ännu 15 år efter EU-inträdet i stort sett med sin frånvaro.) Hans olika ageranden försvårade också en riktig analys av konsekvenserna

av ett EU-medlemskap kontra tullverkets framtida kontrollverksamhet. Hans av alla kända inställning i EU-frågan kom också att "sänka taket" inom tullen för en fri och öppen diskussion bland de anställda om kontrollfrågan då många, framförallt många chefer vid den tiden, inte ville uttala sig om kontrollproblematiken med risk för att hamna i dålig dager bland överordnande. Då Ulf Larsson negligerande i stort sett allt ett EU-medlemskap skulle komma att medföra för tullverksamheten och då i synnerhet kontrollverksamheten uppkom en mycket spänd relation mellan Gd och TULL-KUST.

Han hävdade dessutom offentligt att TULL-KUSTs olika ageranden egentligen handlade om att förbundet var EU-motståndare och därigenom inte riktigt trovärdigt samt att förbundet och dess ledning bara var ute efter att rädda sina medlemmars jobb. TULL-KUST mötte också rent skrämmande uppfattningar från delar av tullens ledning vid den tiden om konsekvenserna av ett EU-medlemskap. Dåvarande personalchefens analys omedelbart efter folkomröstningen var att det var högst nödvändigt att omställningsarbetet (läs: uppsägningar) inom tullen snarast måste igångsättas "eftersom det snart kommer att gå horder av tulltjänstemän i framförallt i Skåne helt utan att göra", menade han. Det var några analyser som delar av den dåvarande tulleledningen delgav TULL-KUST.

Informationskampanj

Förbundet tog fram två broschyrer som informerade om konsekvenserna, den

ena med rubriken "Gärna EU men först en effektiv gränskontroll". Broschyrerna som således inte tog ställning vare sig för eller emot kom, då det kampanjades intensivt från ja- och nej-sidan, ändå att klassas som ett inlägg från nej-sidan. Poängen med informationen var ju att nå ut med sakliga argument med yrkesrollen som garant för just sakligheten. Seriösa debattörer kunde naturligtvis se att det här handlade om det. Parallellt med debatten som fördes runt omkring angående medlemskapet hade arbetsgivaren bråttom med att påbörja och genomföra nedskärningar. Siffror om att

upp till 1500 tjänster skulle bort florerade.

Temporär lag som blev permanent

En månad innan folkomröstningen den 13 november 1994 när den dåvarande socialdemokratiska regeringen insåg att just gränskontrollfrågan och inte minst riskerna med att tappa narkotikabekämpningen kunde få opinionen att tippa över och resultera i ett nej i folkomröstningen kom så beskedet om att social-demokraterna lämnat en motion i anslutning till propositionen om medlemskap i unionen där man yrkade att tullen skulle få behålla möjligheterna till

kontroll vid inre gräns. Det var den 18 oktober vid en debatt och presseminarium anordnat av Folkhälsoinstitutet där den socialdemokratiska riksdagsledamoten Widar Andersson gav beskedet. Vid seminariet fanns flera tulltjänstemän och företrädare för TULL-KUST representerade. Tidigare nämnd broschyr distribuerades och blev återigen ett bra underlag med sitt sakliga innehåll och relevanta frågor och svar om konsekvenser. Vid den tidpunkten skrev dåvarande vice statsminister Mona Sahlin och Marit Paulsen tillsammans ett uppmärksammat brev riktat till Sveriges kvinnor i vilket de förklarade sitt ställnings-tagande för ett EU-medlemskap men som bl a angav följande; "Lika självklart ska gränskontrollerna mot knark vara kvar"

Den 13 november 1994 gick det svenska folket till valurnorna och med ytterst liten marginal vägde det över till förmån för Ja till att Sverige skulle ansluta sig till EU den 1 januari 1995.

Johan Lindgren

Mats-Owe Johansson

EU, tullen och gränskontrollen

På GRÄNSEN fick möjligheten att ställa några frågor till Karl Gunnheden som var förbundsordförande i TULL-KUST under den period som kom att innebära att 750 tulltjänstemän och medlemmar i förbundet sades upp.

Kampen för bibehållandet av gränskontroller aktualiserades nyligen i och med en dom i EU-domstolen (Se *PÅ GRÄNSEN* Nr 3/10).

När du ser tillbaka, vilka reflektioner gör du idag på det enorma arbete TULL-KUST och dess medlemmar lade ned i kampen som fördes för bibehållandet av gränskontrollerna innan folkomröstningen om medlemskap i EU?

– När dåvarande Statsministern deklarerade att Sverige skulle ansöka om ett medlemskap i EU förstod jag omedelbart konsekvenserna eftersom jag följt öppnandet av gränskontrollerna i Europa. Att det skulle bli ett tufft jobb framöver var det ingen tvekan om.

Har var uppslutningen från medlemmarna?

– När vi närmade oss året för folkomröstningen så var mobiliseringen total i förbundet. Avdelningarna och medlemmarna var väl insatta i konsekvenserna för både kontroller och den egna anställningen. Vi hade också rekryterat många nya medarbetare från slutet på 1980-talet för att ersätta den stora kader som anställdes i Tullverket efter andra världskriget som var ungefär 20 % av hela tullkåren.

Vilka utgångspunkter hade förbundet?

– Vi tog några viktiga utgångspunkter för vårt agerande och det var behovet

av en effektiv narkotika-bekämpning och kontrollen av allmänfarliga varor som sannolikt skulle falla samman om tullkontrollen försvann vid inre gräns*. Det fanns också nationella undantag i EU:s regelverk för dessa produkter. Alkohol och tobak bedömde vi att andra krafter skulle jobba för, vilket inte blev fallet och alkoholen fullkomligen väller in i Sverige 2010.

Många professionella opinionsbildare förvånades av att TULL-KUST så effektivt nådde ut med sitt budskap. Hur var det möjligt?

– Alla medlemmar sattes på spåret och informationen om vad som skulle hända kunde i princip förklaras av varje tulltjänsteman. Förbundsstyrelsen, ombudsmän och lokala förtroendemen agerade och förklarade för politiker, tjänstemän och media hur det kunde bli om Sverige avsåg sig tullkontrollerna vid inre gräns.

Höjdes inga kritiska röster?

– Jag fick två negativa samtal från två mellanchefer som ifrågasatte mitt förstånd "hur jag kunde inbilla mig att Sverige skulle kunna bibehålla en tullkontroll vid inre gräns*". Dessa chefer är fortfarande kvar i Tullverket och idag är det jag som kan ifrågasätta deras naivitet och oförstånd.

Hur lyckades förbundet att nå ut så pass väl i debatten?

– TULL-KUST avsatte nästan en miljon för opinionsbildning och vi annonserade och uppvaktade dagarna i

Karl Gunnheden var förbundsordförande i TULL-KUST vid tiden för det svenska medlemskapet i EU.

ända. Det ordinarie fackliga arbetet skulle bedrivas samtidigt med löne- och MBL-förhandlingar. Kostnaderna blev inte så stora eftersom media tyckte att våra synpunkter var intressanta och vi behövde bara anonsera stort en gång. Vi anordnade stormöten och demonstrationer i bl.a Malmö där dåvarande moderaten Sten Andersson hjälpte oss att få ett demonstrationståg att se stort ut.

När stod det klart att det intensiva arbetet gett resultat?

– Lättnaden kom när den socialdemokratiska regeringen meddelade att vi skulle ha kvar en gränskontroll för allmänfarliga varor och tillsatte en grupp på finansdepartementet och som snabbt jobbade fram en lag om kontroll vid inre gräns. Det var dåvarande Gränsskyddschefen Sven P Ohlsson och Eva-Lotta Hedin och Per Kjellson jurister på departementet som

gjorde det formella jobbet. Men det var TULL-KUST och dess medlemmar som såg till att vi fick och har kvar en i förhållande till andra myndigheter mycket effektiv narkotika- och gränskontroll. Ungefär 1000 av de nuvarande anställda har TULL-KUST att tacka för sina anställningar och svenska folket har kvar en effektiv kontroll av narkotika och allmänfarliga varor.

Hur stora uppsägningar talades det om?

– Fastän gränskontrollen av allmänfarliga varor blev kvar så var det första budet att Tullverket skulle säga upp ungefär 1500 anställda av ca: 3000 och en fullständigt felaktig uppsägningssiffra grundade sig på tullverkets undermåliga uppföljningsstatistik, jag tror den benämndes "TUSS". Eftersom klareringen vid inre gräns faktiskt skulle falla bort och regeringen enligt uppgift inte

ville passa på och använda de frigjorde resurserna för att förbättra narkotikakontrollen så beräknade TULL-KUST att cirka 350 befattningar trots allt skulle vara en möjlig reducering. Detta redovisade vi vid ett möte med Skatteutskottet som vi blev inbjudna till. Jag minns att inte alla deltagare i Skatteutskottet såg oss med blida ögon utan helst hade sett att vi inte alls borde ha kommit dit eftersom vi av bl a Gd utmålats som inte trovärdiga utan enbart EU-motståndare.

Nåväl, siffran 1500 möjliga uppsägningar ändrades och den fastslogs slutligen till 750 uppsägningar efter en uppgörelse mellan Socialdemokraterna och Miljöpartiet.

Jag har för mig att dåvarande Generaltulldirektören Ulf Larson beräknade ett minus till omkring 400-450 men det framfördes aldrig officiellt.

Så här många år efteråt, hur ser du på faktumet att så många ändå sades upp?

– Det blev 749 uppsägningar och de som anställdes senast sades upp fastän TULL-KUST presenterade en lösning även på detta. Tullverket hade vid den tiden ca 100 miljoner över i kassan som kunde ha använts på ett framtidsinriktat sätt.

Nu tog ett trygghetsavtal hand om de uppsagda. Många av dem som sades upp har fått väldigt kvalificerade befattningar inom andra verksamheter. Tullverket förlorade

dessvärre en hel generation eller 25 % av kåren som idag skulle ha varit en mycket värdefull resurs i dagens Tullverk samt utgjort en reell rekryteringsbas för blivande chefer och tullspecialister på högre nivå.

Jag tycker att de som är ansvariga för dagens narkotikapolitik borde medaljera TULL-KUST för deras insatser inför EU-inträdet. Narkotikainflödet hade som alkoholen nästintill frött flödat in i Sverige.

*** 90 % av all narkotika som beslagtogs av det svenska Tullverket efter EU-inträdet har gjorts på sk inre gräns.**

”Det var TULL-KUST och dess medlemmar som såg till att vi fick och har kvar en i förhållande till andra myndigheter mycket effektiv narkotika- och gränskontroll. Ungefär 1000 av de nuvarande anställda har”

Ovanstående klipp från PÅ GRÄNSEN i december 1994 speglar på ett bra sätt stämningläget

Utkik från akterdäck

Text&Bild
J-O Jönsson

Intagit rätt position igen dvs babords pollare. Här kan man sitta i egna tankar tills någon annan i däckets bankar. Man omsluts av mörker man ser akterlanterman, det blekgula skenet från en någon hytt och någon svag däcksbelysning. Det har egentligen inte någon större betydelse eftersom ljuden finns kvar. Ljuden från propellrar och svallande vatten som lämnar fartygssidan. Det är ett nytt fartyg men vattnet är detsamma det är lika kallt och lika vått som det brukar vara så här års.

På land strålar julgranarna på gator och torg och snart i varje stuga. Julafton stundar och med den alla Evors namnsdag. Dagen före heter Adam, men vem tänker på det så här dagarna före dopparedagen? Funderar lite över detta när jag nu intagit min plats på babords pollare ombord på Triton från Slite. Är det nu inte en gång så att Adam och Eva står som upphov till oss alla, så om jag nu önskar Eva och Adam en god jul, så måste ju alla omfattas.

God jul har olika innebörd för olika människor. Föräldrarnas barn är olika, har olika behov, olika krav, önskingar och drömmar. Det som för den ene ter sig som höjden av det goda kan för en annan vara ett rent elände. Finns det

överhuvud taget något, som är gott för alla? Alla vill på något sätt få uppleva sin egen tillvaro som meningsfull. Få känna att man betyder något för någon och inte är ett visset löv eller en snöflinga, som virvlar bort med snålblåsten.

Något gott för alla är väl kanske insikten att man genom redliga insatser, gjorda efter bästa förmåga och med god vilja, bygger upp ett oantastligt människovärde. En sådan förvisning är ett inre kapital eller en gåva långt värdefullare än både gods och guld.

Alla kan inte överglänsa alla. Hur skulle det gå om det bara fanns stjärnor och inga vanliga människor? Se på de tända julgranarna. Vad vore en julgran med bara toppstjärnor. Vad vore julgranen utan alla sina små ljus. Vad vore ett samhälle bestående av enbart hövdingar? Vad vore samhället utan alla gräsrotter som jobbar. Städaren som håller rent, svetsaren som lagar, snickaren som bygger mm.

Ett effektivt och väl fungerande samhälle måste bestå av både hövdingar och indianer. Alla uträttar olika saker och alla förtjänar samma respekt eftersom de alla utgör en viktig kugge i samhällsmaskineriet. På något sätt har allt detta kommit i skymundan på något sätt. Individualismen

och självtillräckligheten verkar vara något som är mera gångbart i dagens tider. Ska vi mänskliga varelser i dessa upplysta och datoriserade tidevarv uppträda och förhålla oss till varandra på sätt som understiger gåsens förmåga och insikt? Så här är det i gåsens värld i en jämförelse. Detta gäller även utanför Skånes gränser.

Varje fågel flaxar med sina egna vingar, men genom att flyga i V-formation ökar flocken effektiviteten/räckvidden med hela 71% jämfört med om varje fågel flög ensam.

Människor som arbetar mot ett gemensamt mål och med en känsla av samhörighet kommer dit dom vill både snabbare och lättare eftersom de förlitar sig på, och får draghjälp av, varandra. Så snart en gås faller ur formationen återtar den sin plats så fort som möjligt för att kunna dra nytta av lyftkraften från den framförvarande gåsen. Att flyga ensam är inte bara tråkigt, det innebär dessutom ett ökat luftmotstånd.

Om vi har lika mycket förnuft som en gås stannar vi bakom de som är på väg dit vi vill. Accepterar och ger den hjälp som kan behövas.

När ledargåsen blir trött flyttar den bakåt i formationen och en annan gås tar täten. Det lönar sig att turas om och ta de svåra arbetsuppgifterna.

Granen är kanske vackrast då den får vara ifred

Liksom gässen är människor beroende av varandras unika mix i form av förmåga, talang och resurser.

Gässen i formationen ropar bakifrån för att heja på de i tåten så att de håller farten. Vi måste se till att våra rop från de bakre leden är uppmuntrande och inte tvärt om. I en grupp med ett uppmuntrande klimat blir slutresultatet bättre.

När en gås blir sjuk, skadad eller kanske rentav skjuten, lämnar även två andra gäss formationen och följer sin kompis nedåt för att skydda och hjälpa. De stannar hos honom tills han dör eller kan flyga igen. Först därefter färdas de vidare.

Om vi har lika mycket förstånd som gässen stöttar vi våra vänner i medgång och finns vid deras sida i motgång.

Julen överlever och vi har vår tradition med julgran kvar trots att det har funnits och finns krafter som verkar för det motsatta. Vi frossar på mat, köper djupfryst lutfisk och konserverad gröt. Vi kommer överens om att inte ge varandra några julklappar men gör det ändå och varuhuset sätter nya försäljningsrekord.

En hel del av de mest entusiastiska och högljudda motståndarna har idag egna barn, köper leksaker för flera hundra inflationskronor och klär ut sig själv till den

jultomte, en figur som de ville avliva för ett antal år sedan. När så juldagsmorgonen glimmar, hälsar vi den sköna morgonstunden med Åra vare Gud i höjden och frid på jorden. Man tänker inte särskilt mycket på hur långt ifrån frid på jorden vi är, hur erbarmligt klen vår fördragsamhet mot oliktänkande och vår goda vilja till våra medmänniskor egentligen är. Kör så det ryker

TULL-KUST har i år bestämt sig för att avstå från att skicka julkort och istället ge en gåva till RNS (Riksförbundet Narkotikafritt Samhälle) för att stödja deras viktiga arbete för ett narkotikafritt samhälle.

Insändare

Skickas helst via E-post till
tidningen@tullkust.se
eller på diskett/brev till adressen.

PÅ GRÄNSEN/TULL-KUST
BOX 1220

111 82 STOCKHOLM

Om Du skriver kort ökar chansen att snabbare få in din insändare. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i texten. Du får skriva under signatur men redaktionen måste ha ditt namn. Redaktionen ansvarar inte för insänt material.

Drömmen om havet

Åke Olsson

Händelser
Dramatik
Stämningss-
bilder

Spännande
historier
från kust,
sjö och hav

Berättelser från Åke Olssons skrivande under mer än tjugo år. Ett urval med sjö och hav som tema, från oceanens vidder till svenska kuster och kända vatten.

Cirka 160 sidor, 60 bilder, Inbunden.

Pris: 150 kr + porto.

.....
Åke Olsson, Rudhögsgatan 46, 212 31 Malmö.
Sänd mig ex av "Drömmen om havet".
Jag betalar per Pg 457 6150-9 eller kontant, efter mottagandet.

Namn:

Adress:

Till minnet av Jens Lillman

Jens Lillman lämnade oss den 15 maj 2010.

Vi är många som minns Jens med värme.

Vi som jobbade tillsammans med honom i Gäddede hade en bra tid tillsammans med många roliga stunder både i och utom tjänsten.

Tack för din gärning Jens och vila i frid

**Dina vänner och kollegor gm
Mikael i Östersund**

Tack

Jag vill på det här sättet tacka alla ni som gjorde min sista dag på tullverket till en fest. Så många ni var som ville önska mig lycka till! Jag kan meddela att den tjusiga golfklubban fungerar mycket bra! Det blir många härliga rundor framöver.

Kramar till er alla

Jeanette Andersson

Ett stort och varmt tack till alla för uppvaktningen med blommor, tavlor, dryck och presenter på min sista tjänstgöringsdag i Kustbevakningen.

Ingmar Johansson Ks. Kungshamn.

Ett stort tack alla för den mycket fina uppvaktningen på min sista tjänstgöringsdag i tullverket, och tack alla kollegor som kom och förgyllde avslutningsfesten i Kapellskär, det värmdes och berörde mitt hjärta ska ni veta.

Jag kommer att sakna er alla fina kollegor som jag fått förmånen att lära känna under drygt 45 år i verket.

Varma och vänliga hälsningar önskar!

Leif Persson

Tullen Kapellskär

TULL-KUST KANSLI

POSTADRESS
Box 1220, 111 82 Stockholm

BESÖKSADRESS
Västerlånggatan 54

TELEFON
08-405 05 40

TELEFAX
08-24 71 46

E-POST
info@tullkust.se

INTERNET
<http://www.tullkust.se>

EXPEDITIONSTIDER

sep-apr	månd-torsd	08-00 - 16.30
	fred	08.00 - 16.00
maj-aug	månd-torsd	08.00 - 16.00
	fred	08.00 - 15.30

POSTGIRO 2364-8

FÖRBUNDETS PRESIDUM

ORDFÖRANDE
Björn Hartvigsson
Tel 08- 405 05 36
0709 - 40 29 94 (mobil)
E-POST
bjorn.hartvigsson@tullkust.se

1:E VICE ORDF
Johnny Johansson
Mob: 070- 699 76 08
E-POST
johnny.johansson@tullkust.se

2:E VICE ORDF
Jan-Olof Jönsson
Tel: 070 - 509 18 25
E-POST
xenmedia@telia.com

LEDAMOT KUSTBEVAKNINGEN
Klas Johansson
E-POST
klas.johansson@kustbevakningen.se

LEDAMOT TULLVERKET
Lena Larsson
Tel: 08-456 65 34
mobil: 070-650 95 29
E-POST
lena.larsson@tullkust.se

FÖRHANDLINGS- OCH AVTALSFRÅGOR
Mats-Owe Johansson 08-405 05 38
E-POST
mats-owe.johansson@tullkust.se

EKONOMI OCH ADMINISTRATION
Johan Lindgren 08-405 05 37
E-POST
johan.lindgren@tullkust.se

Sara Einarsson 08-405 05 40
E-POST
info@tullkust.se

Posttidning B

Returadress:

TULL-KUST,

Box 1220,

111 82 STOCKHOLM

PÅ GRÄNSEN
Önskar alla läsare
God jul
och
Gott Nytt År

